

Náplní práce EkoFutury, o. s. je zejména šíření idejí udržitelnosti: Eticky-Ekologicky-Ekonomicky (šetrně) mezi širokou veřejností, a to primárně prostřednictvím záchrany jediného zavedeného populárně-naučného ekologického v ČR s 22letou tradicí.

EnviMagazín EKOfutura je zaměřen na 3 základní tematické skupiny: Společenská odpovědnost, envi-management, etika podnikání; Ekologie ve vědě, výzkumu a vzdělávání (ŽP ze všech aspektů); Produkty a služby šetrné k přírodě i peněženke (nové technologie, OZE, zelené stavby, doprava, vodní a odpad. hospodářství, ekozemědělství, atd.). Reaguje na jeden z nejaktuálnějších požadavků dnešní doby: žít ekonomicky a zároveň ekologicky. Díky špičkovým, vědecky fundovaným autorům popularizuje novinky ze všech vědních oborů; popisuje ekologické projekty z celého světa, činnost společensky odpovědných firem, informuje o akcích apod.

Pracuji již 6. měsíc bez jakýchkoliv příjmu, většinou 16 hod denně, nemám žádný volný čas, odnáším to zdravotně. Žádala jsem o 2 různé granty - bezúspěšně. Jediný efekt, který to přineslo, bylo zpoždění termínu vydání, protože nemám časové rezervy a vyplňování grantových formulářů je koncipováno jen pro velmi otrlé jedince. Co mne drží, je stále se zvyšující počet předplatitelů, pozitivní ohlasy a kvalitní autorské zázemí. Díky inzerci si časopis vydělal na svou výrobu, ale již ne na moje výdaje a vloženou práci. Dělán za několik lidí a je toho tolik, že paradoxně nejméně času je právě na shánění peněz a vytváření nových kontaktů. Projekt pohltit moje finanční rezervy, mám existenční děsy. Kladem je, že přitáhl několik studentů coby dobrovolníků, které беру s sebou na akce, rediguji jim rukopisy, učím, jak fungují média. To vše v nekončícím stresu; stále mnohem víc vydávám, než dostávám. Očekávala jsem, že podobně nadšených subjektů je v branži víc a bude to o vzájemné podpoře a spolupráci...

1. Cíl ideově: vyplnit mezeru v informovanosti široké veřejnosti, která je markantní právě v oblasti udržitelnosti; posilovat etické povědomí a přes optiku ekologických souvislostí přinášet aktuální, vědecky verifikované informace a utvářet tak uvědomělý vztah člověka k ŽP i společnosti.
2. Cíl prakticky: časopis dále rozšiřovat co do periodicity, počtu stran, frekvencí aktualizace jeho webové verze (tj. zvyšovat čtenářskou atraktivitu); organizovat edukativně-motivační akce a soutěže pro studenty SŠ a VŠ a zvyšovat jejich význam na mezinárodní úrovni; personálně pokrýt redakci i management; zapájet se do významných envi-akcí doma i v zahraničí, kreativně spolupracovat s dalšími medií (televize apod.).

Víme o vysokých grant. částkách, které šly na fiktivní ekologické projekty, zatím, co reakcí na hmatatelný projekt jsou jenom fráze referentů. Zásadní nedostatek je celospolečenský, systémový, související s fungováním mocenských struktur. Chybí zájem a komunikace ze strany MŽP, které by logicky mělo všechny ekologické organizace i media podchycovat. Nevím o možnosti začlenění do nějakého logického, smysluplného systému, ani o žádném subjektu, který by pomohl konkrétním činem.

Další věc: European Environmental Press Association vyhodnotila náš časopis jako nejlepší envi-magazín v ČR. Členství však vyžaduje roční příspěvek v ceně 1 inzertní strany. Tuto částku si nemůžu dovolit, tak jsem musela ocenění odmítnout. Ve Francii to nepochopili (mají několikanásobně větší trh, který posouvá i odborný tisk do jiných čísel...). Malé země přece nemohou mít stejně nastavena pravidla a měřítko hodnocení.

Největší překážkou je byrokracie, formalismus, papírování, nepřehlednost systému (i informační zahlcenost) a manipulace (vyhlášení grantového tématu tak pozdě, že termín stihnou jen předem připraveni apod.). Jako řešení právě vznikla EkoFutura (která se ocitla v kruhu)...

EkoFutura, o. s./EnviMagazín EKOfutura
Kontakt: *PhDr. Beata Jirešová*,
redakce@ekofutura.cz, tel.: +420 725 860 132

www.ekofutura.cz